22/04/2020

“Να σκιρτούμε από χαρά, διότι ο θάνατος νεκρώθηκε!”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων

Ένα διάλογο του Αγίου Πορφυρίου του Καυσοκαλυβίτου με τον Γεώργιο Παπαζάχο χρησιμοποιεί ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων κ. Νεκτάριος στο μήνυμά του για την εορτή του Πάσχα ευχόμενος στο λαό της Μητροπόλεως με την ευχή του Αγίου Πορφυρίου “Σου εύχομαι να «σκιρτάς» από χαρά, κοιτάζοντας πίσω σου το χάος από το οποίο μας πέρασε ο Αναστάς Κύριος, «ο μόνος ευλογητός των Πατέρων».

Διαβάστε αναλυτικά:

Ἀγαπητοί μου πατέρες καὶ ἀδελφοί, παιδιά μου ἐν Κυρίῳ ἀγαπημένα,

Ἀντί ἄλλου πασχαλίου μηνύματος θά ἤθελα νά σᾶς μεταφέρω τά ἀναστάσιμα βιώματα ἑνός συγχρόνου ἁγίου τῆς πίστεώς μας, τοῦ ἁγίου Πορφυρίου τοῦ

Καυσοκαλυβίτου, ὅπως τά καταγράφει ὁ μακαριστός θεράπων ἰατρός του Γεώργιος Παπαζᾶχος.

Ἦταν Τρίτη τοῦ Πάσχα. Ὁ γιατρός ἐπισκέπτεται τόν ἅγιο στό μοναστήρι καί ὁ ἅγιος τόν ρωτᾶ:

– Ξέρεις τό τροπάριο πού λέει «Θανάτου ἑορτάζομεν νέκρωσιν...»;

– Ναί, γέροντα, τό ξέρω.

– Πές το.

Ἄρχισα γρήγορα-γρήγορα: «Θανάτου ἑορτάζομεν νέκρωσιν, Ἅδου τήν καθαίρεσιν, ἄλλης βιοτῆς, τῆς αἰωνίου, ἀπαρχήν˙ καί σκιρτῶντες ὑμνοῦμεν τόν αἴτιον, τόν μόνον εὐλογητόν τῶν πατέρων, Θεόν καί ὑπερένδοξον».

– Τό κατάλαβες;

– Ἀσφαλῶς τό κατάλαβα.

Νόμισα πώς μέ ρωτάει γιά τήν ἑρμηνεία του.

Ἔκανε μία ἀπότομη κίνηση τοῦ χεριοῦ του καί μοῦ εἶπε:

– Τίποτε δέν κατάλαβες, βρέ Γιωργάκη! Ἐσύ τό εἶπες σάν βιαστικός ψάλτης... Ἄκου τί φοβερά πράγματα λέει αὐτό τό τροπάριο: Ὁ Χριστός μέ τήν Ἀνάστασή Του δέν μᾶς πέρασε ἀπέναντι ἀπό ἕνα ποτάμι, ἀπό ἕνα ρῆγμα γῆς, ἀπό μιά διώρυγα, ἀπό μιά λίμνη ἤ ἀπό τήν Ἐρυθρά θάλασσα. Μᾶς πέρασε ἀπέναντι ἀπό ἕνα χάος, ἀπό μία ἄβυσσο, πού ἦταν ἀδύνατο νά τήν περάσει ὁ ἄνθρωπος μόνος. Αἰῶνες περίμενε ὁ κόσμος αὐτό τό Πάσχα, αὐτό τό πέρασμα.

Ὁ Χριστός μᾶς πέρασε ἀπό τόν θάνατο στή ζωή. Γι’ αὐτό σήμερα «θανάτου ἑορτάζομεν νέκρωσιν, ἅδου τήν καθαίρεσιν». Χάθηκε ὁ θάνατος. Τό κατάλαβες; Σήμερα γιορτάζουμε τήν «ἀπαρχή» τῆς «ἄλλης βιοτῆς, τῆς αἰωνίου», τῆς ζωῆς κοντά Του.

Μίλαγε μέ ἐνθουσιασμό καί βεβαιότητα. Συγκινήθηκε.

Σιώπησε γιά λίγο καί συνέχισε πιό δυνατά:

– Τώρα δέν ὑπάρχει χάος, θάνατος, νέκρωση, Ἅδης. Τώρα ὅλα εἶναι χαρά, χάρις στήν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ μας. Ἀναστήθηκε μαζί Του ἡ ἀνθρώπινη φύση. Τώρα μποροῦμε κι ἐμεῖς νά ἀναστηθοῦμε, νά ζήσουμε αἰώνια κοντά Του... Τί εὐτυχία ἡ Ἀνάσταση! «Καί σκιρτῶντες ὑμνοῦμεν τόν αἴτιον». Ἤξερες τά κατσικάκια τώρα

τήν ἄνοιξη νά χοροπηδοῦν πάνω στό γρασίδι; Νά τρῶνε λίγο ἀπό τή μάνα τους καί νά χοροπηδοῦν ξανά; Αὐτό εἶναι τό σκίρτημα, τό χοροπήδημα. Ἔτσι ἔπρεπε κι ἐμεῖς νά χοροπηδοῦμε ἀπό χαρά ἀνείπωτη γιά τήν Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου μας καί τή δική μας.

Διέκοψε καί πάλι τόν λόγο του. Ἀνέπνεα μιά εὐφρόσυνη ἀτμόσφαιρα.

-Μπορῶ νά σοῦ δώσω μιά συμβουλή; συνέχισε. Σέ κάθε θλίψη σου, σέ κάθε ἀποτυχία σου, σέ κάθε πόνο σου, νά συγκεντρώνεσαι μισό λεπτό στόν ἑαυτό σου καί νά λές ἀργά-ἀργά αὐτό τό τροπάριο. Θά βλέπεις ὅτι τό μεγαλύτερο πρᾶγμα στή ζωή σου -καί στή ζωή τοῦ κόσμου ὅλου- ἔγινε. Ἡ Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ, ἡ σωτηρία μας. Καί θα συνειδητοποιεῖς ὅτι ἡ ἀναποδιά πού σοῦ συμβαίνει εἶναι πολύ μικρή γιά νά χαλάσει τή διάθεσή σου.

Μοῦ ’σφιξε τό χέρι, λέγοντας:

-Σοῦ εὔχομαι νά «σκιρτᾶς» ἀπό χαρά, κοιτάζοντας πίσω σου τό χάος ἀπό τό ὁποῖο μᾶς πέρασε ὁ Ἀναστάς Κύριος, «ὁ μόνος εὐλογητός τῶν Πατέρων».

Αὐτή τήν εὐχή τοῦ ἁγίου Πορφυρίου θά ἤθελα πατρικῶς νά δώσω πρός ὅλους καί ὅλες ἐσᾶς, σ’ αὐτήν τήν δύσκολη περίοδο, τήν ὁποία διερχόμεθα, σ’ αὐτό τό Πάσχα στό ὁποῖο μπορεῖ νά μήν εἴχαμε τήν εὐκαιρία νά περάσουμε στούς ναούς μας, ἀλλά πού δέν παύει νά κινεῖ καί νά συγκινεῖ τίς καρδιές μας. Νά σκιρτοῦμε ἀπό χαρά, διότι ὁ θάνατος νεκρώθηκε! Νά σκιρτοῦμε ἀπό χαρά διότι ὁ Χριστός μας δέν μᾶς ἐγκαταλείπει! Νά σκιρτοῦμε ἀπό χαρά διότι μᾶς δόθηκε ἡ ζωή μέσα ἀπό τήν πίστη στόν ἀναστημένο Χριστό! Νά σκιρτοῦμε ἀπό χαρά διότι ὅσες δυσκολίες κι ἄν μᾶς βροῦνε, μετά τόν σταυρό πάντοτε ἔρχεται ἡ Ἀνάσταση!

Ἄς ἀναφωνήσουμε λοιπόν καί πάλι μέ ἐλπίδα, ἀνυψώνοντας τίς λαμπάδες καί τά ἀναστάσιμα κεριά ψηλά πρός τόν οὐρανό καί ὁ ἕνας πρός τόν ἄλλο:

Χριστὸς Ἀνέστη! Ἀληθῶς Ἀνέστη, ἀδελφοί!

Διάπυρος εὐχέτης σας πρὸς τὸν Ἀναστάντα Κύριό μας,

Ὁ Ἐπίσκοπος καὶ Πνευματικὸς Πατέρας σας

+ Ὁ Κερκύρας, Παξῶν καὶ Διαποντίων Νήσων
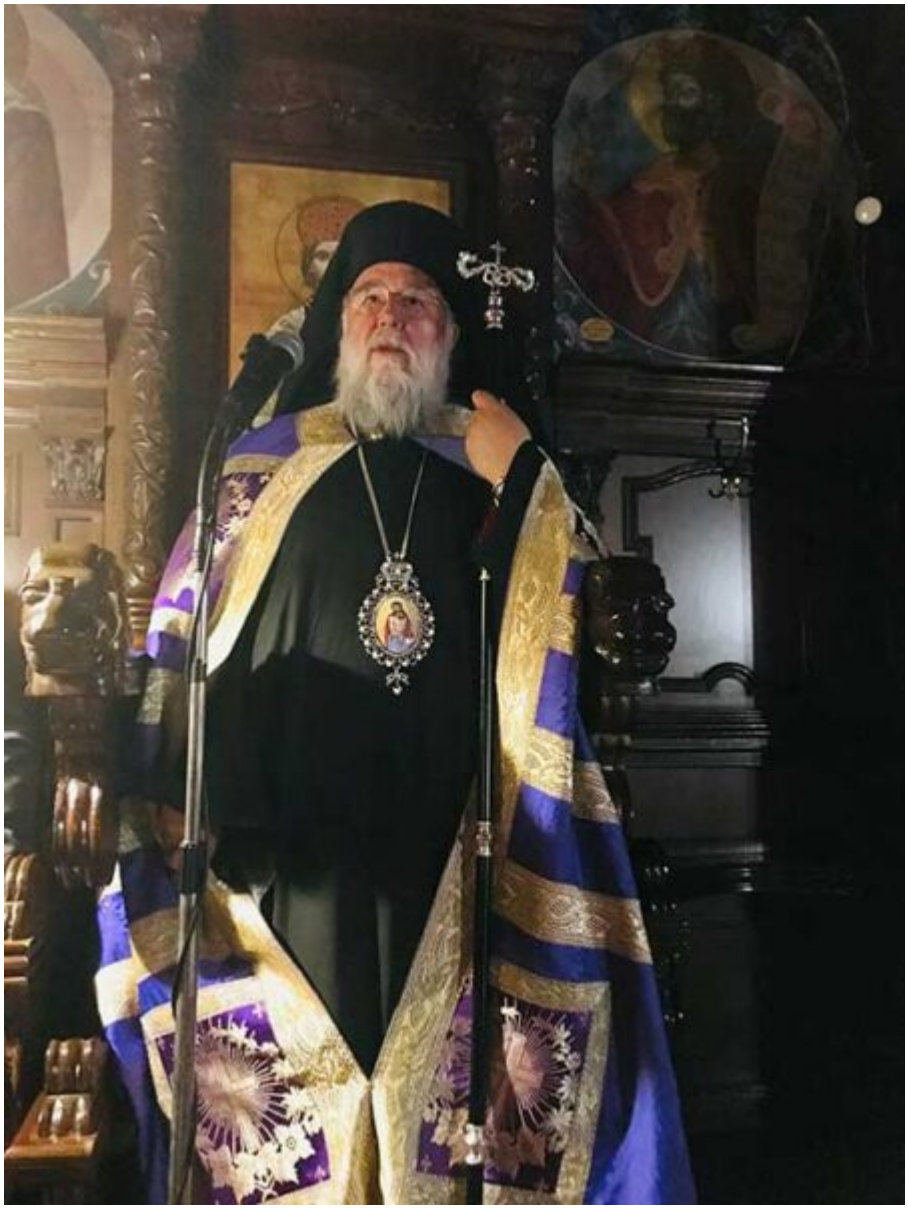
ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ